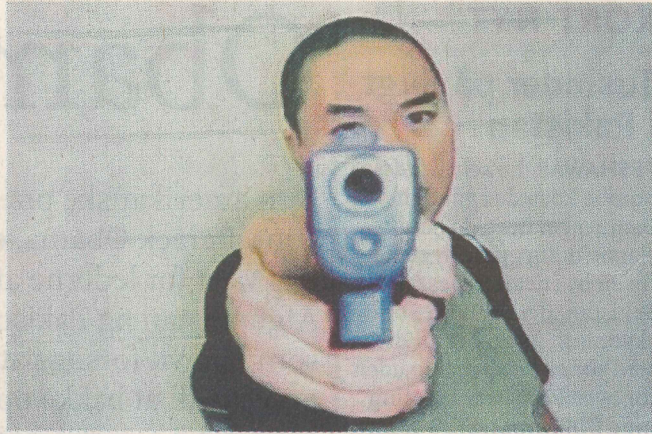

godt gået !!

Denne side er redigeret af Søren-Peter Fiirgaard

▲ Niels Bonde forvandler digitale billeder til malerier, idet han har overført en række billeder fra internettet til lærred. Her er det studenten Seung-Hui-Cho, der på internettet viste sin pistol frem, inden han skød 32 mennesker og herefter tog sit eget liv ved skolemassakren på Virginia Tech-universitetet i USA. – Foto: Horsens kKunstmuseum.

KUNST Niels Bonde retter et velgørende fokus på tidens trang til selviscenesættelse på ny udstilling på Horsens Kunstmuseum

Se mig!

AF CAMILLA JALVING

Nogle mennesker lægger med glæde deres mest pinlige festbilleder ud på internettet, så venner, bekendte og helt ukendte kan tage del i de grove løjer. Andre kunne aldrig drømme om at gøre det samme, men finder ikke desto mindre en skjult glæde i at kigge med i de digitale fotoalbum. Sådan en af de sidstnævnte er jeg. Og det er jeg højst sandsynligt ikke alene om at være. Formentlig falder størstedelen af internettets brugere ind under denne kategori af betragtere, for hvem andre poserer. At nogle stiller sig til skue, mens andre ser på, er imidlertid grundvilkåret for vores visuelle kultur og samtidig den benzin, der driver internettets billedstrøm frem. Www er stedet, hvor jeg kan blive set; men kun så længe, der er nogen, der ser på.

Det er dette forhold, kunstneren Niels Bonde tematiserer i sin netop åbnede soloudstilling på Horsens Kunstmuseum, der med titlen "Attention!" sætter fokus på det krav om opmærksomhed, der stilles og belønnes i det digitale rum. Bonde har siden de tidlige 1990'ere arbejdet med det digitale medie og var i 1995 med til at etablere det digitale udstillingsrum Artnode for elektronisk kunst og digitale medier – vel at mærke flere år før www blev en del af den almindelige computerbrugers hverdag.

På udstillingen i Horsens forvandler han imidlertid de digitale billeder til ganske anderledes analoge malerier, idet han har overført en række billeder fra internettet til lærred. Skandaløse billeder, ikoniske billeder, oprørende billeder, kvalmende billeder, men alle billeder, vi kender, eller i det mindste genkender, selvom vi aldrig har set dem før. Der er Paris Hilton, der viser sit skød frem i en taxa på vej til næste fest. Der er studenten fra Virginia Tech, som han poserede med fremstrakt håndvåben på YouTube, inden han fortsatte nedskydningen af sine medstudenter. Der er den smilende terrorist fra Mumbai og Rasmus Popenda fra Aalborg, der filmede sig selv i færd med at tage del i fænomenet "happy slapping", gennembankningen af en fremmed mand, som han slæbte hen under en lygtepæl for at få bedre lys til sin videooptagelse.

Der er med andre ord billeder af mennesker, der stiller sig frem på demonstrativ vis. Fordi de vil ses – på godt eller ondt; det er lige meget, så længe synlighed opnås. Eller som Niels Bonde selv formulerer det i udstillingsfolderen, giver internettet mulighed for selviscenesættelse, så man kan opnå om ikke "15 minutes of fame" ("15 minutters berømmelse"), så i det mindste "15 minutes of shame" ("15 minutters skam").

I udstillingen er billederne ophængt i grupperinger. Det bevirker, at det ene billede giver betydning til det andet,

men også, og den effekt er måske endnu stærkere, at billederne tømmes for betydning. Sideordningen relativiserer simpelthen deres indhold og gør dem til flow frem for enestående optagelser, der afkræver vores stillingstagen. Begge virkninger må være velkendte for den, der bare en gang har klikket sig rundt mellem nyhedsmediernes pressefotos af flodbølgeofre, dronningen på sommertogt og Miss World i fuld figur.

"Attention!" er en lille, men vægtig udstilling, der på sober, nærmest puristisk vis, griber fat i noget af alt det visuelle snavs, der findes på www."

Det som imidlertid gør Niels Bondes projekt til noget ganske andet, end hvad internettet selv kan levere, er den mediering, der finder sted i maleriet. Hvor det digitale medie er flygtigt, fryser maleriet billedet fast. Det stopper tiden, flowet, strømmen. Det siger "Her. Vær opmærksom her!" Maleriet er i den forstand det greb, der skaber den nødvendige distance for refleksion. Et rum, hvor ikke kun æstetiske, men i høj grad etiske spørgsmål trænger sig på. For hvad er det egentlig, jeg ser? Hvad er det for et liv, en skæbne, en grusomhed? Og hvad betyder det, at jeg ser på?

Spørgsmålene er mange. Man kan konstatere så meget, at internettet ikke kun er blevet det virtuelle Utopia, som mange drømte om i de tidlige år, hvor alle kunne udleve sig selv, få indsigt og muligheder. Det er også blevet årtusindets portal for morbid iscenesættelse af ekstreme handlinger. Handlinger, der vel at mærke afhænger af, at nogen ser på. Os bag skærmen, de tavse vidner, der spiller rollen som uvidende medskyldige i internettets teater.

"Attention!" er en lille, men vægtig udstilling, der på sober, nærmest puristisk vis, griber fat i noget af alt det visuelle snavs, der findes på www. Planen er, at den i løbet af året skal rejse videre til Teatermuseet i København og Ystads Kunstmuseum i Skåne. Man kan kun håbe, at billedudvalget bliver ved med at vokse i takt med at tiden går, for Niels Bonde har fat i en problematik, som vedrører os alle, og som fortjener den afsøgende granskning, som netop kan finde sted i billedkunstens rum.

♦ **Attention! Niels Bonde. Horsens Kunstmuseum. Indtil den 21. juni.**

kultur@kristeligt-dagblad.dk